

tiques entre les parts que confirmi la finalització de tots els procediments necessaris a l'efecte. Als efectes del bescanvi de notes, el Regne del Marroc ha de lliurar a la Secretaria General del Consell de la Unió Europea la seva nota diplomàtica a la Comunitat Europea i els seus estats membres, i la Secretaria General del Consell de la Unió Europea ha de lliurar al Regne del Marroc la nota diplomàtica de la Comunitat Europea i els seus estats membres. La nota diplomàtica de la Comunitat Europea i els seus estats membres ha de contenir les comunicacions per les quals cadascun d'aquests confirmi que han finalitzat els seus respectius procediments necessaris als efectes de l'entrada en vigor d'aquest Acord.

Per donar fe de tot això, els sotasignats, degudament autoritzats, han signat aquest Acord.

Fet a Brussel·les, el 12 de desembre de 2006, en dos exemplars, en llengües alemanya, txeca, danesa, eslovaca, eslovena, espanyola, estoniana, finesa, francesa, grega, hongaresa, anglesa, italiana, letona, lituana, maltesa, neerlandesa, polonesa, portuguesa, sueca i àrab, i cadascun d'aquests textos és igualment autèntic.

Aquest Acord s'aplica provisionalment per a Espanya des del 29 de juny de 2007, data d'aprovació pel Consell de Ministres de la seva signatura «ad referendum», i de conformitat amb el que estableix l'article 30 de l'Acord.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 21 d'agost de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Francisco Fernández Fábregas.

19459 *ESMENES a l'annex VI del Conveni de Rotterdam per a l'aplicació del procediment de consentiment fonamentat previ aplicable a determinats plaguicides i productes químics perillosos objecte de comerç internacional, fet a Rotterdam el 10 de setembre de 1998 (publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 73, de 25.3.2004), adoptades a Ginebra el 24 de setembre de 2004. («BOE» 271, de 12-11-2007.)*

ANNEX VI DEL CONVENI DE ROTTERDAM

(Decisió RC-1/11 de la Conferència de les Parts)

SOLUCIÓ DE CONTROVÈRSIES

A. Reglament sobre arbitratge

Als efectes de l'apartat a) del paràgraf 2 de l'article 20 del Conveni de Rotterdam sobre el procediment de consentiment fonamentat previ aplicable a determinats plaguicides i productes químics perillosos objecte de comerç internacional, el procés d'arbitratge és el següent:

Article 1.

1. Qualsevol part pot recórrer a l'arbitratge, de conformitat amb el que disposa l'article 20 del Conveni mitjançant una notificació escrita a l'altra part en la controvèrsia. La notificació ha d'anar acompanyada d'una exposició de la demanda, juntament amb qualssevol documents justificatius, s'hi ha de definir la qüestió que ha de ser objecte d'arbitratge i s'ha de fer referència específica als articles del Conveni la interpretació o l'aplicació del qual es tracti.

2. La part demandant ha de notificar a la Secretaria que les parts sotmeten la controvèrsia a arbitratge, de conformitat amb el que disposa l'article 20. La notificació escrita de la part demandant ha d'anar acompanyada de l'exposició de la demanda i els documents justificatius a què fa referència el paràgraf 1 supra. La Secretaria ha de trametre la informació així rebuda a totes les parts.

Article 2.

1. Per a les controvèrsies entre dues parts, s'ha d'establir un Tribunal Arbitral. El Tribunal Arbitral ha d'estar integrat per tres membres.

2. Cadascuna de les parts en la controvèrsia ha de nomenar un àrbitre, i els dos àrbitres així nomenats han de designar de comú acord el tercer àrbitre, qui ha d'assumir la Presidència del Tribunal. El president del Tribunal no ha de ser nacional de cap de les parts en la controvèrsia, ni tenir residència habitual en el territori de cap d'aquestes parts, ni estar al servei en cap d'aquestes parts, ni haver-se ocupat de l'assumpte en cap altre concepte.

3. Per a les controvèrsies entre més de dues parts, les que comparteixin un mateix interès han de nomenar un àrbitre de comú acord.

4. Tota vacant que es produeixi s'ha de cobrir en la forma prescrita per al nomenament inicial.

5. Si les parts no arriben a un acord sobre l'objecte de la controvèrsia abans del nomenament del president del Tribunal Arbitral, el Tribunal Arbitral ha de determinar l'objecte de la controvèrsia.

Article 3.

1. Si una de les parts en la controvèrsia no nomena un àrbitre en un termini de dos mesos, comptats a partir de la data de la recepció de la notificació d'arbitratge per la part demandada, l'altra part en pot informar el secretari general de les Nacions Unides, qui ha de procedir a la designació en un nou termini de dos mesos.

2. Si el president del Tribunal Arbitral no ha estat designat dins dels dos mesos següents al nomenament del segon àrbitre, el secretari general de les Nacions Unides, a instància d'una part, ha de designar el president en un nou termini de dos mesos.

Article 4.

El Tribunal Arbitral ha d'emetre les seves decisions, de conformitat amb les disposicions del Conveni i del dret internacional.

Article 5.

El Tribunal Arbitral ha d'adoptar el seu propi reglament, llevat que les parts en la controvèrsia decideixin una altra cosa.

Article 6.

El Tribunal Arbitral, a sol·licitud d'una de les parts, pot recomanar mesures de protecció bàsiques provisionals.

Article 7.

Les parts en la controvèrsia han de facilitar el treball del Tribunal Arbitral i, en particular, fent servir tots els mitjans de què disposen, han de:

a) Proporcionar-li tots els documents, informació i serveis pertinents; i

b) Permetre-li, quan sigui necessari, que convoqui testimonis o experts per escoltar les seves declaracions.

Article 8.

Les parts i els àrbitres queden obligats a protegir el caràcter confidencial de qualsevol informació que se'ls comuniqui amb aquest caràcter durant el procés del Tribunal Arbitral.

Article 9.

Llevat que el Tribunal Arbitral decideixi una altra cosa, a causa de les circumstàncies particulars del cas, les despeses del Tribunal les han de sufragar a parts iguals les parts en la controvèrsia. El Tribunal ha de portar una relació de totes les seves despeses i ha de presentar a les parts un estat final d'aquestes.

Article 10.

Tota part que tingui en l'objecte de la controvèrsia un interès de caràcter jurídic que pugui resultar afectat per la decisió emesa pot intervenir en el procés amb el consentiment del Tribunal Arbitral.

Article 11.

El Tribunal Arbitral pot conèixer de les reconvençions directament basades en l'objecte de la controvèrsia i emetre resolució sobre aquestes.

Article 12.

Les decisions del Tribunal Arbitral, tant en matèria de procediment com sobre el fons, s'han d'adoptar per majoria de vots dels seus membres.

Article 13.

1. Si una de les parts en la controvèrsia no compareix davant el Tribunal Arbitral o no defensa la seva causa, l'altra part pot demanar al Tribunal que continuï el procés i emeti una decisió. Si una part no compareix en la causa o no la defensa, això no impedeix que el procés continuï.

2. Abans d'emetre la decisió definitiva, el Tribunal Arbitral s'ha d'assegurar que la demanda està ben fonamentada de fet i de dret.

Article 14.

El Tribunal Arbitral ha d'emetre la decisió definitiva dins dels cinc mesos, a partir de la data en què quedi plenament constituït, excepte si considera necessari prorrogar aquest termini per un període no superior a uns altres cinc mesos.

Article 15.

La decisió definitiva del Tribunal Arbitral s'ha de limitar a l'objecte de la controvèrsia i ha de ser motivada. En la decisió definitiva hi han de figurar els noms dels membres que van participar en la seva emissió i la data en què es va emetre. Qualsevol membre del Tribunal pot adjuntar a la decisió definitiva una opinió separada o discrepant.

Article 16.

La decisió definitiva és vinculant respecte de les parts en la controvèrsia. També és vinculant per a tota part que intervingui d'acord amb l'article 10 supra, en la mesura que guardi relació amb qüestions respecte de les quals aquesta part hagi intervingut. No pot ser impugnada, llevat que les parts en la controvèrsia hagin convingut per endavant un procediment d'apel·lació.

Article 17.

Tota controvèrsia que sorgeixi entre les parts per la decisió definitiva, de conformitat amb l'article 16 supra respecte de la interpretació o forma d'aplicació de l'esmentada decisió, pot ser presentada per qualsevol de les parts al Tribunal Arbitral que va emetre la decisió definitiva perquè aquest s'hi pronunciï.

B. Reglament sobre conciliació

El procediment de conciliació als efectes del paràgraf 6 de l'article 20 del Conveni és el següent.

Article 1.

1. Una de les parts en una controvèrsia ha d'enviar per escrit a la Secretaria la sol·licitud d'una comissió de conciliació, d'acord amb el que disposa el paràgraf 6 de l'article 20. La Secretaria n'ha d'informar immediatament totes les parts.

2. La comissió de conciliació, llevat que les parts acordin una altra cosa, està integrada per cinc membres, dos d'ells nomenats per cada part interessada i un president elegit conjuntament per aquests membres.

Article 2.

En les controvèrsies entre més de dues parts, les que comparteixin un mateix interès han de nomenar de comú acord els seus membres a la comissió.

Article 3.

Si en un termini de dos mesos, a partir de la data de recepció per la Secretaria de la sol·licitud per escrit a què fa referència l'article 1, les parts no han nomenat els membres de la comissió, el secretari general de les Nacions Unides, a instància d'una, ha de nomenar-los en un nou termini de dos mesos.

Article 4.

Si el president de la comissió de conciliació no ha estat designat dins dels dos mesos següents al nomenament del quart membre de la comissió, el secretari general de les Nacions Unides, a instància d'una part, ha de designar-lo en un nou termini de dos mesos.

Article 5.

1. Llevat que les parts en la controvèrsia decideixin una altra cosa, la comissió de conciliació ha de determinar el seu propi reglament.

2. Les parts i els membres de la comissió queden obligats a protegir el caràcter confidencial de qualsevol informació que se'ls comuniqui amb aquest caràcter durant el procediment de la comissió.

Article 6.

La comissió de conciliació ha de prendre les seves decisions per majoria de vots dels seus membres.

Article 7.

La comissió de conciliació ha de redactar un informe amb recomanacions per a la resolució de la controvèrsia en el termini de dotze mesos, comptats a partir de la data de la seva constitució, que les parts han d'examinar de bona fe.

Article 8.

Qualsevol desacord quant a la competència de la comissió de conciliació per examinar la qüestió que se li ha remès l'ha de decidir la comissió.

Article 9.

Les parts en la controvèrsia han de sufragar les despeses de la comissió segons els percentatges que acordin. La comissió ha de portar una relació de totes les seves despeses i ha de presentar a les parts un estat final d'aquestes.

Aquest annex va entrar en vigor de forma general i per a Espanya l'11 de gener de 2006, de conformitat amb el que estableix el paràgraf 3 de l'article 22 del Conveni.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 26 de setembre de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

19489 *PROTOCOL adicional entre el Regne d'Espanya i la República Dominicana pel qual es modifica el Conveni de doble nacionalitat de 15 de març de 1968, fet a Santo Domingo el 2 d'octubre de 2002. («BOE» 272, de 13-11-2007.)*

PROTOCOL ADDICIONAL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DOMINICANA PEL QUAL ES MODIFICA EL CONVENI DE DOBLE NACIONALITAT DE 15 DE MARÇ DE 1968

El Regne d'Espanya i la República Dominicana,

Guiats per la voluntat de revisar determinades disposicions del Conveni de doble nacionalitat entre el Regne d'Espanya i la República Dominicana de 15 de març de 1968;

Considerant que és necessari adaptar-lo a les noves situacions que s'han produït;

Tenint en compte el que disposa l'article 9 del Conveni;

Han acordat:

Article 1.

Als efectes d'aquest Protocol:

(a) «Conveni» significa el Conveni de doble nacionalitat entre el Regne d'Espanya i la República Dominicana, signat a Santo Domingo el 15 de març de 1968.

(b) Els altres termes tenen el significat que els atribueix el Conveni.

Article 2.

Els espanyols i els dominicans que s'hagin acollit o s'acullin d'ara endavant a les disposicions del Conveni queden sotmesos a la jurisdicció i la legislació del país que atorga la nova nacionalitat per a tots els actes que siguin susceptibles de produir efectes jurídics directes en aquest. En tot el que no sigui incompatible amb aquesta disposició, també s'aplica a aquestes persones la legislació de la seva nacionalitat d'origen.

Article 3.

Les persones beneficiàries del Conveni tenen el dret d'obtenir i renovar els seus passaports i altres documents d'identificació en qualsevol dels dos països o en els dos

Article 4.

Aquest Protocol s'aplica provisionalment des de la data de la seva signatura i entra en vigor de manera definitiva el primer dia del segon mes següent a aquell en què les dues parts es comuniquin que han complert els tràmits interns que preveu la legislació dels dos països.

Aquest Protocol té la mateixa vigència que el Conveni del qual forma part.

Subscrit a Santo Domingo de Guzmán, el dos d'octubre de dos mil dos, en dos exemplars en idioma espanyol; ambdós textos són igualment vàlids i autèntics.

Pel Regne d'Espanya
Jaime Lacadena e Higuera

Per la República Dominicana
Hugo Tolentino Dipp

Director general de Política Exterior
per a Iberoamèrica

Secretari d'Estat de Relacions
Exteriors.

Aquest Protocol entra en vigor l'1 d'octubre de 2007, el primer dia del segon mes següent a la data de l'última notificació de compliment de tràmits interns que preveu la legislació dels dos països, segons estableix l'article 4.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 28 de setembre de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

19490 *REIAL DECRET 1365/2007, de 19 d'octubre, pel qual es modifica el Reial decret 1127/2003, de 5 de setembre, pel qual es desplega el Reglament (CE) núm. 753/2002 de la Comissió, de 29 d'abril, que fixa determinades disposicions d'aplicació del Reglament (CE) núm. 1493/1999 del Consell, pel que fa a la designació, denominació, presentació i protecció de determinats productes vitivinícoles. («BOE» 272, de 13-11-2007.)*

El Reglament (CE) núm. 2165/2005 del Consell, de 20 de desembre, que modifica el Reglament (CE) núm. 1493/1999 del Consell, de 17 de maig, que estableix l'organització comuna del mercat vitivinícola, va incorporar la possibilitat de fer servir trossos de fusta de roure en l'elaboració dels vins a la llista de pràctiques i tractaments enològics autoritzats que preveu l'apartat 4 de l'annex IV del Reglament modificat, encara que la nova pràctica autoritzada està supeditada a l'establiment de modalitats d'aplicació, segons disposa el paràgraf introductori d'aquest apartat 4.

Aquestes modalitats d'aplicació s'han establert mitjançant el Reglament (CE) núm. 1507/2006 de la Comissió, d'11 d'octubre, pel qual es modifiquen els reglaments (CE) núm. 1622/2000, (CE) núm. 884/2001 i (CE) núm. 753/2002, que estableixen disposicions d'aplicació del Reglament (CE) núm. 1493/1999 del Consell, pel qual s'estableix l'organització comuna del mercat vitivinícola, pel que fa a la utilització de trossos de fusta de roure en l'elaboració de vins i a la designació i presentació dels vins sotmesos a aquest tractament, que no és d'envelliment dels vins, sinó una tècnica enològica.

El dit Reglament (CE) núm. 1507/2006 de la Comissió, d'11 d'octubre, es refereix en el preàmbul al fet que la uti-